

[Villemoes.]

Som allerede oplyst, har folketinget vedtaget, at lovforlængelsen kun skal have gyldighed indtil udgangen af april måned 1952. Den højtærede handelsminister har anbefalet os at acceptere dette, og det gør jeg for mit vedkommende meget gerne på mit partis vegne.

Den ærede ordfører for socialdemokratiet omtalte, hvad den højtærede handelsminister også var inde på, at der fra socialdemokratisk side i folketinget er blevet forelagt et andet lovforslag, som går ud på at skærpe den nugældende prislov. Ja, tiderne skifter noget. Da jeg i rigsdagssamlingen 1945—46 i egenskab af handelsminister havde den ære her i det høje landsting at forelægge et forslag om forlængelse og ændring af prisloven, udtalte det ærede medlem hr. Marinus Larsens meningsfælle, daværende landstingsmand Fløtkjær, at han håbede på, at der snart ville komme en sådan tilførsel af varer, at det kunne simplificere prislovens anvendelse i det daglige liv, og så tilføjede han — jeg citerer —: „... for det er givet, at fra den dag, der er tilstrækkeligt af varer- og konkurrencetilbud, vil denne lov blive simplificeret, gjort enklere og mindre indgribende i befolkningens tilværelse“.

På det tidspunkt mente altså den daværende socialdemokratiske ordfører, at blot der kom varer nok — altså det samme som jeg mener —, ville der været grundet formodning om, at vi ville få prisloven simplificeret. Men det ligger altså ikke for. Man fortsætter i det folketingsudvalg, der er nedsat, med at arbejde på det af det socialdemokratiske parti fremsatte lovforslag, og så må vi se, hvordan det går.

Der er fra regeringspartierne side givet tilsagn om, at man med alvor og loyalitet vil gå ind i forhandlingerne om de paragraffer, som det nævnte lovforslag indeholder. Men det er som sagt ikke det, der ligger for her.

Jeg erkender, at i øjeblikket ser den verdensøkonomiske situation naturligvis alt andet end god ud, heller ikke for Danmark, og om dette fortsat vil vise sig at være tilfældet kan man ikke vide noget om. Om man kan vide noget om det om 5 $\frac{1}{2}$ måned, vil tiden vise. Om stillingen bliver bedre eller ringere, kan vi altså ikke vide i dag; det kan forsåvidt nok være nødvendigt med en vis optimisme i disse tider, men det er svært at have den. Dog kan man vel sige, at håbet beskæmmer ingen.

Landstingets venstre er altså som sagt indstillet på, at dette lovforslag, som den højtærede handelsminister her har forelagt og anbefalet, bliver ophøjet til lov. Alt taget i betragtning er der for mig ingen grund til at komme med spådomme — det hele kan jo kun være gætteværk; kun kan jeg sige, at det er klart, at lovens formål er og altid har været at søge at beskytte forbrugerne overfor urimelige priser. Det er jo også det, der specielt er omtalt i lovens § 8 og senere i §§ 12 og 13. At denne lov kan have ubehagelige følger for handelsstanden, er der vel ikke nogen, der er i tvivl om; men heldigvis har dette erhverv, som jo er det, der i første række bliver direkte berørt af denne lovgivning, altid sat en ære i at indstille sig på at rette sig efter de love, der gives, enten man nu er tilfreds med dem eller ej, og selvom de er aldrig så ubehagelige. Det samme kan naturligvis også siges om dem, der har med produktionen, fabrikation og håndværk, at gøre. Det er jo også givet, at de høje priser, som vi alle lider under og er kedde af — de høje priser på snart sagt alle varer —, er fremkommet af helt andre, jeg siger: af helt andre grunde end for store fortjenester. Disse grunde er jo velkendte: den voldsomme stigning i priserne på verdensmarkedet, krigen i Korea, devalueringen i Storbritannien og konsekvenserne deraf, de høje internationale skibsfragter o. s. v., o. s. v.; også dette, at vi ofte må hjemtage for landets trivsel og beskæftigelse vigtige varer fra os under normale forhold unaturlige leverandørlande. Når så dertil kommer, at statens transportvæsen som følge af de høje kulpriser og de stærkt stigende lønninger — jeg tænker her på Danske Statsbaner — også bidrager til prisstigningerne, ja, så forstår man baggrunden for denne ubehagelige situation. Alt dette er meget, meget mere end handelsavancen grunden til de høje priser; naturligvis er det meget mere grunden dertil. Dertil kommer endnu en omstændighed, som jeg vil nævne. Da vi nu har levet så mange år under denne lovgivning, som tilfældet desværre er, har der også i disse mange år oparbejdet sig en praksis med hensyn til, hvorledes loven skal efterleves, en praksis, der ikke er uden betydning, og som man selvfølgelig heller ikke kan se bort fra eller underkende.

På min gruppes vegne anbefaler jeg som sagt lovforslaget, således som det her er forelagt, til videre fremme i det høje ting og til vedtagelse, inden solen er gået ned.